

Estomihi
1Sam14
19.2.2023

Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi,
kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství
a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo,
utíkám se k tobě, štíte můj a roku spásy, nedobytný hrade!

Skloň ke mně své ucho, pospěš, vysvobod' mě, buď mi skálou záštitnou,
buď opevněným domem pro mou spásu.
Tys můj skalní štít a pevná tvrť má, veď mě pro své jméno a doved' mě k cíli.

Píseň: 290

Čtení: 2Kor6,1-10

Píseň: 529

Kázání: 1Sam14

Někdo si řekne: těžké, přetěžké čtení. Čeho se v tomto textu chytit? Jiný možná namítne: vždyť se zde dozvídáme napínavý děj o strategii bojů starověku, o hrdinství a vítězství. Jiný namítne: tam, kde je vítězství, jsou i poražení, ranění, zabití a zbití.

Ano, těžké, přetěžké čtení. Nejen z důvodů popisovaného děje, ale i pro toho, který má tento text nejen vykládat, ale najít v něm alespoň kousíček pokoje.

Těžké, přetěžké čtení.

Zanechme nařikání a pojdme se společně pokusit do textu nejen proniknout, ale zaslechnout z něho Boží volání do dnešních dnů.

Obraz první: V Mikmásu pod granátovníkem sedí král Saul. Možná, že odpočívá, možná se modlí. Je zde přítomen kněz Achijáš, potomek věrného kněze Elího a ničemníka Pinchase,

který trojzubcem vytahoval maso obětí z vařícího kotle. Možná se již Saul poučil. Ví, že jednal *jako pomatenec*, když jako král obětoval místo Samuela na oltář Hospodinu.

Obraz druhý: Jónatan je plný zápalu boje. Už má dost výsostných znamení Pelištejců. Už má dost stél, které se tyčí na každém kopci a lákají jeho spoluvěrce k nevěnostem. Jónatanovo nitro je plné boje: *Pojď, pronikneme k postavení těch neobřezanců. Snad pro nás Hospodin něco udělá. Vždyť Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo.*

Tábor Samuela je v klidu. Jónatan a jeho zbrojnoš nikoli. Dva osamělí bojovníci. Nejsou však osamělí, jak bychom si mysleli. Oni s sebou mají víru. Nikoli slepou, vymáhající na Pánu Bohu poslušnost. Je možné, že pro naše snažení, pro naše osamocené boje mezi neobřezanci Pán Bůh něco udělá. Hospodin není Bohem, který by se přidával na stranu silných a nebojácných. Hospodin je Bohem dopřávající tu a tam vítězství nad přesilou. No jo, ale jak to zjistit? Jak zjistit, že Hospodin *něco udělá*? Jak zjistit, co Hospodin udělá? Nikterak jinak to nejde, než se pustit do začatého díla a věřit, že *Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo*. Tedy věřit, spolu s mládenci v peci ohnivé, že ať se stane cokoli, bude to vůle Boží, pod kterou se s pokorou postavím.

Obraz třetí. Zmatek, zmatek, pomatení. Zmatek v táboře Pelištejců, kteří *pobíhají sem a tam*, když Bůh způsobil zmatek v jejich řadách. Saul a jeho tábor v přímém přenosu sledují *hlučící dav zmateně pobíhající sem a tam*. Co v nastalé situaci dělat? Nechat nastoupit vojsko, modlit se, obětovat, nebo jít honem bojovat? Saul neví; je smutné, když král neví, co dřív, a opět, než by se sám v sobě dotazoval, co činit. Pln strachu přivolává schránu úmluvy, kněze a zase všechny své příkazy ruší. Co dělat, když člověka sevře tíha vůdcovství i strachu? Co dělat, když člověk není ukotven ve víře v Boha, který zachraňuje *ať skrze mnoho nebo skrze málo*?

Obraz čtvrtý. Jako by Saul si uvědomoval, že nemá krytá záda. S Pelištejci si to možná vyřídí. Zdá se, že Jónatan vítězí. Takže pravděpodobně vítězství bude Izraele. Ale co na to Hospodin? Nějak jsme opomenuli obřady, nařízení pro pravou bohoslužbu. Začali jsme bez Boha. Možná tak uvažuje Saul. Tak to napravím, bojujícímu vojsku vyhlásím půst. Nebudou jíst, dodrží půst, a tím posvěcení. Zároveň se nebudou zdržovat v boji. Užitečné spojím s potřebným, abych si naklonil Hospodina. Jak často bláhově tyto naše myšlenky ovládají naši mysl!

Obraz pátý. Jónatan neví, že je proklet, když jí med z pláství včel. Aniž o tom ví, je proklet, to znamená, úplně vyloučen ze spásy. Spása však není v našem proklínání. Spásu a záchranu dokonává Hospodin.

Obraz šestý. Vyhladovělý lid pobíjí zvířata, aniž by vykonali na oltáři oběť díků. Bezbožný král, bezbožný lid a opět zmatek, který způsobila rozporuplná víra krále i jeho lidu. Jak toto vše napravit? Jak zjistit, kde je vůle Boží v této vřavě? Konečně Saul buduje oltář. Konečně se vzpomíná. Již dlouho vládne. Teprve nyní buduje oltář – místo, které má být spojnici mezi nebem a zemí. Jako by do Saula vstoupila rozhodnost. Vyzývá lid, aby s ním bojoval a lid mu vyjadřuje poslušnost. A opět se Saul nejdříve dotazuje lidu, až potom, po napomenutí kněze, Hospodina: *Přístupme sem k Bohu*. Hospodin mlčí. Ticho, které se pomalu vkrádá do života krále Saula.

Obraz sedmý. Bůh mlčí. Tak za to někdo může. Bůh neodpovídá; musíme obětovat toho, kdo porušuje daná nařízení. Bůh mlčí, tak musíme nalézt vinu někoho zde přítomných. Někdo nám to musí přeci kazit. Ať Bůh rozhodne, kdo v tomto našem shromáždění je proklet, tedy již propadl Božímu soudu.

Nyní by měl býti konec našim obrazům. Sedm je číslo plnosti. Nyní bychom měli být s naším vyprávěním u konce. Nyní by se mělo postupovat podle pravidla vina a trest. Není tomu tak, protože Hospodin zasahuje nad rámec našich očekávání. Tentokrát Bůh zasahuje ve prospěch Jónatana, který svou vinu neodmítá, prostřednictvím lidu. Nastane čas, kdy ani tento lid, který je pošpiněn krví pošetilých obětí, nebude moci vykoupit lidstvo, jak si mnozí Izraelité představovali. Nastane čas, kdy samotný Hospodin Bůh Izraele vykoupí nejen lid, ale i všechny zmatené vůdce svého lidu od údělu smrti. Nastane čas, a ano, již nastal, kdy Hospodin Bůh Izraele skrze jediného svého syna vykoupí nás, všelijak pomatené a potřísněné krví našich nepřátel.

Amen.

Píseň: 519

Poslání:

Sláva tomu, který má moc upevnit vás ve víře podle mého evangelia a podle zvěsti Ježíše Krista: v ní je odhaleno tajemství, které od věčných časů nebylo vysloveno, nyní je však zjeveno prorockými Písmy a z příkazu věčného Boha stalo se známým mezi všemi národy.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 426